

Dosarul nr. 2ra-1498/22
2-19183217-01-2ra-13102022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Brăgaru
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 (în procedura falimentului), reprezentată de avocatul Dicusar Tatiana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Garștea-Bria Svetlana împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 (în procedura falimentului) și SA "Termoelectrica" cu privire la obligarea efectuării recalculului sumelor pentru serviciile comunale, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2022,

c o n s t a ț ă :

La 15 noiembrie 2019, Garștea-Bria Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 23 (în procedura falimentului) și SA "Termoelectrica" cu privire la obligarea efectuării recalculului sumelor pentru serviciile comunale, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Garștea-Bria Svetlana a menționat că la 12 februarie 2018 s-a adresat SA "Termoelectrica" cu o cerere, prin care a solicitat explicarea includerii în factura de plată pentru luna iulie 2017 a datoriei de 217,88 de lei pentru serviciul „Prepararea apei calde”.

De asemenea, a invocat că în factura parvenită în luna mai 2018, a constatat existența datoriei în sumă de 1 944,97 de lei și anume: 217,88 de lei pentru serviciul „Prepararea apei calde” și 1 727,09 lei pentru ”Încălzire”, inclusiv 218,57 de lei fără a fi indicată perioada concretă pentru care s-a calculat suma indicată.

Însă, cererea sa a rămas fără răspuns.

La fel, a relatat că în rezultatul verificării contoarelor instalate în apartament, s-a constatat defectarea apometrului pentru apă caldă, care în rezultat a fost înlocuit.

Totodată, în factura pentru luna aprilie 2018 a fost indicată datoria pentru încălzire în mărime de 1 508,52 de lei fără a fi descifrată perioada datoriei pretinse, precum și suma de 218,57 de lei fără a fi indicată perioada concretă pentru care s-a calculat suma indicată.

Iar, în factura pentru luna august 2018 a fost indicată cu titlu de datorie pentru "Încălzire" suma de 1 727,09 lei, fără indicarea perioadei în care a fost acumulată.

Reclamanta Garștea-Bria Svetlana a solicitat obligarea ÎMGFL nr. 23 (în procedura falimentului) și SA "Termoelectrica" de a efectua recalcularea sumelor bănești pentru serviciile "Încălzire" și "Prepararea apei calde", reieșind din datele contorului și volumului real al serviciilor prestate, cu excluderea datoriei inexistente.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 iulie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Garștea-Bria Svetlana.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2022, s-a admis apelul declarat de Garștea-Bria Svetlana, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 iulie 2021 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Garștea-Bria Svetlana.

S-a obligat ÎMGFL nr. 23 (în procedura falimentului) și SA "Termoelectrica" de a efectua recalcularea sumelor bănești pentru serviciile "Încălzire" și "Prepararea apei calde", reieșind din datele contorului și volumului real al serviciilor prestate conform datelor prezentate, cu excluderea sumelor achitate de către Garștea-Bria Svetlana.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

S-a încasat de la SA "Termoelectrica" și ÎMGFL nr. 23 (în procedura falimentului) în beneficiul Svetlanei Garștea-Bria suma de 150 de lei cu titlu de taxă de stat pentru instanța de fond și suma de 150 de lei cu titlu de taxă de stat pentru instanța de apel.

Pentru a se decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Garștea-Bria Svetlana a probat că în urma identificării unor neconformități la plata pentru serviciile prestate de SA „Termoelectrica”, s-a adresat cu cerere, prin care a solicitat explicații pe marginea apariției datoriei în mărime de 217, 88 de lei pentru luna iulie 2017.

Potrivit facturii din luna mai 2018 pentru achitarea serviciilor „încălzire” și „Prepararea apei calde” a identificat o datorie în mărime de 1 944,97 de lei, și anume: 217, 88 de lei pentru serviciul "Prepararea apei calde" și 1 727,09 de lei pentru „încălzire”, inclusive suma de 218,57 de lei, fără a fi indicată perioada de calcul.

Totodată, instanța de apel a stabilit că în urma verificării de către inspectorul din cadrul SA „Termoelectrica” a contoarelor instalate în apartamentul Svetlanei Garștea-Bria, s-a constatat defectarea apometrului (contorului) pentru apă caldă, astfel, contorul a fost schimbat, testat, după care din nou a fost verificat de către același inspector.

La fel, instanța de apel a reținut că în factura pentru luna aprilie 2018, era indicată datoria pentru încălzire în mărime de 1 508, 52 de lei, fără a fi descifrată perioada datoriei pretinse, precum și suma calculată în mărime de 218, 57 de lei,

care rezultând din cele enunțate, urma a fi achitată în avans, fără careva referire la actele normative.

În acest sens, s-a adresat cu cereri către SA "Termoelectrica" și ÎMGFL nr. 23, prin care a solicitat verificarea contului de plată și informarea despre perioada de calcul a sumelor, însă nu a primit un careva răspuns.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță la emiterea hotărârii de respingere a acțiunii, nu a ținut cont de argumentele invocate de aceasta, drept consecință fiind emisă o hotărâre care încalcă drepturile apelantei.

Mai mult ca atât, în hotărârea contestată nu s-a făcut referire la faptul că deși apometrul (contorul) a fost schimbat, în facturile expediate ulterior în adresa Svetlanei Garștea-Bria, numărul contorului și data valabilității nu au fost modificate, motivele acestei omisiuni nefiind cunoscute.

Drept consecință, din motivul indicării datelor apometrului (contorului) vechi, acest fapt a dus la calcularea intenționată a volumului de apă caldă mai mare.

Concomitent, nu s-a ținut cont și de faptul că deși reclamanta s-a adresat cu cereri, prin care a solicitat explicarea apariției în facturile expediate în adresa sa începând cu luna iulie 2017 a datoriei în mărime de 217,88 lei pentru serviciul "Prepararea apei calde" la care i s-a explicat că suma de 217,57 lei, indicată în factura pentru încălzire, trebuie să fie achitată ca avans, precum și alte motive care nu sunt pertinente, fără însă a invoca concret pentru care perioadă de facturare a apărut această datorie, precum și fără a face referire la careva acte normative.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia privind temeinicia cerinței reclamantei cu privire la obligarea efectuării recalculării sumelor bănești pentru serviciile comunale, temei pentru care consideră necesar de a admite acest capăt de cerere.

La 05 iulie 2022, ÎMGFL nr. 23 (în procedura falimentului), reprezentată de avocatul Dicusar Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul ÎMGFL nr. 23 (în procedura falimentului), în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material.

La fel, a reiterat că decizia instanței de apel se bazează pe neelucidarea tuturor circumstanțelor importante pentru justa soluționare a litigiului, circumstanțe ce au generat adoptarea unei soluții greșite.

La 13 octombrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către SA "Termoelectrica" la data de 19 octombrie 2022 și de către Garștea-Bria Svetlana la 26 octombrie 2022 conform avizelor de recepție (f. d. 202-203).

La 31 octombrie 2022, avocatul Pascal Iuliana a depus în interesele Svetlanei Garștea-Bria referință la recursul declarat de ÎMGFL nr. 23 (în procedura falimentului), prin care a solicitat să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 mai

2022, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 05 iulie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de ÎMGFL nr. 23 (în procedura falimentului), reprezentată de avocatul Dicusar Tatiana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 (în procedura falimentului), reprezentată de avocatul Dicusar Tatiana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh